

Kui parafraseerida von Clausewitzi tühimuseni leierdatud maksimumi, siis tähendab streik töövestluse jätkamist teiste vahenditega. Streik on lääneliku kultuuriruumi normaalne koostisosa, mille käigus töövõtja katkestab tavalist töötegemist, et saada tööandjalt varasemast suuremat tasu või muud hüve ning tööandja kalkuleerib oma majanduslikke võimalusi ja streigiga kaasneva ainelise või mainelise kahju hinda.

Streik on ühtaegu ning viimasel ajal üha enam ka suhtekorralduslik mõõduvõtt, kus nii streikijad kui vastaspool üritavad avalikkust veenda enda argumentide paremuses. Vaid kõige drastilisematel juhtumitel – näiteks lennujuhtide streik USAs 1980ndate alguses või kaevurite väljaastumised Thatcheri-aegses Suurbritannias – tõid streigid kaasa püsiva muutuse majanduses või töösuhete korralduses. Sagedamini viib streik streikijate soovide (osalise) täitmiseni või siis lõpeb streik mistahes otsese tulemuseta, mis üldjuhul külvab seemne edasisteks aktsioonideks.

Seetõttu on ka võimatu vastata küsimusele, kas streik on "hea", "vajalik" või "kasulik". Streik on streik. Streiki pole võimalik toetada. On võimalik toetada õpetajate soovi saada suuremat palka, ametiühingute vastuseisu töölepingu muutusele või valitsuse seisukohta teostada oma mandaadile ja maailmanägemisele tuginevat poliitikat.

Streik on kindlasti märk selle kohta, et mingi jutuajamine kusagil on jäänud liiga napiks, et mingid kokkulepped on jäänud sõlmimata või on keegi murdnud varasemaid kokkuleppeid. Eestis on streik harukordne sündmus. Järelikult on kannatus hakanud katkema, keegi on midagi valesti teinud või midagi tegemata jättnud.

Küll aga juhin tähelepanu kahele asjaolule: esiteks, streigist saab avalikkus aru ja on valmis leppima selle mõjudega vaid juhul, kui selle põhjendus ja eesmärk on ühene ja selge. Praegu, mulle tundub, konkureerivad erinevad teemad ja soovid omavahel ning õpetajate palgasoovi asemel räägitakse üha enam ühistranspordi töökatkestusest ja sellestki, kas elektrijaam tagab vajaliku võimsuse või mitte.

Teiseks, presidendina kutsun streikijaid ja nende toetajaid – aga ka nende vastaspoolt – jätkama selleski olukorras tsiviliseeritud ja asjakohast suhtlust. Kui streikide käigus võetakse kasutusele Eesti riiki halvustavad või ähvardavaid üleskutsed, siis pisendavad või koguni kompromiteerivad need õpetajate täiesti legitiimset soovi saada oma töö eest suuremat palka

ning asetavad kogu sündmuse hoopis teise valgusse.